

OZNANILA

24. marec 2013

NEDELJA	6. POSTNA - CVETNA
24.03.	<p><i>ob 7h za farane</i></p> <p><i>ob 8.30 na Pernovem za +Antona in Marijo Pecl ter Franca Novak</i></p> <p><i>ob 10h za +Marijo in Martina Novak</i></p>
Ponedeljek	GOSPODOVO OZNANJENJE
25.03.	<p><i>ob 7h za +Marijo in Vincenca Selisek</i></p> <p><i>ob 16.30 na Pernovem za +Jožeta Veber in starše</i></p> <p><i>ob 18h za +Marijo in Martina Novak</i></p>
Torek	Evgenija
26.03.	<i>ob 7h za +Jožeta Videnšek</i>
Sreda	Peregrin
27.03.	<i>ob 7h za +Faniko Tovornik, obl.</i>
Četrtek	VELIKI ČETRTEK
28.03.	<i>ob 19h za +Martina Golavšek in Ožbelakove</i>
Petek	VELIKI PETEK
29.03.	<i>ob 19h obredi velikega petka</i>
Sobota	VELIKA SOBOTA
30.03.	<p><i>ob 7h blagoslov ognja</i></p> <p><i>ob 19h za +Marjetko in Rudija Vrčkovnik, obl.</i></p>
NEDELJA	VELIKA NOČ
31.03.	<p><i>ob 7h vstajenjska procesija in maša za farane</i></p> <p><i>ob 10h za +Marijo, Jožija in vse Žolnirjeve</i></p>

* V tednu po cvetni nedelji je pred nami **velikonočno tridnevje**, ki se začne z velikim četrtkom. Sveto tridnevje z Veliko nočjo je vrhunec celega bogoslužnega leta. V teh dneh želi bogoslužje obnoviti in ponazoriti dogodke zadnjih dni Jezusovega življenja. – Lepa priprava na sam velikonočni praznik je, če se udeležimo tudi teh obredov zadnjih treh dni velikega tedna, ki bodo vedno ob 19. uri.

CVETNA NEDELJA

Ko pa je šel dalje,
so na pot razgrinjali
svoje plašče.
In ko se je že bližal
pobočju Oljske gore,
je začela vsa množica
učencev z močnim glasom
veselo hvaliti Boga
za vsa čudovita dela,
ki so jih videli.
Klicali so:
»Blagoslovljen kralj,
ki prihaja
v Gospodovem imenu;
mir v nebesih
in slava na višavah!«

(Lk 19,36–38)

Lk 22,14–23,56

NE SLAVIMO TRPLJENJA, AMPAK LJUBEZEN

»Cvetna nedelja Gospodovega trpljenja« – tako najdemo zapisano v bogoslužnih knjigah Cerkve. S cvetno ali oljčno nedeljo stopamo v veliki teden, ki pomeni vrhunec cerkvenega leta. Slednji pa bo doživel vrh v svetem tridnevju, ko se bomo spominjali Kristusovega trpljenja in smrti.

Nekateri v Cerkvi izredno poudarjajo trpljenje, drugi pa prav zato očitajo kristjanom, da smo vera trpljenja in smo pravzaprav neke vrste sadisti, ker toliko premišljujemo trpljenje Jezusa Kristusa. Seveda kristjani ne premišljujemo Kristusovega trpljenja kot takega, ampak za njim gledamo in občudujemo Kristusovo ljubezen. Kristus nas tako ljubi, da gre v trpljenje za nas. Kristjani ne poudarjamo trpljenja, ampak ljubezen. Njegova ljubezen se ne ustavi niti pred križem! »Kristus nam razodeva, da je trpljenje sestavni del ljubezni. Kdor ljubi, prej ali slej trpi. Pa vendar nas prav ljubezen prepriča o smislu trpljenja in o tem, da ga moramo preoblikovati« (Pričevanje svetih ikon, 50). Kristusova ljubezen do ljudi je bila križana. Vsaka ljubezen, če je prava, bo morala po Kristusovi poti, morala bo stopiti na križ ali pa ni pristna. Zavedati se moramo, da bo tudi naša ljubezen v nekem trenutku morala stopiti na križ. Pomislimo samo, kolikokrat je križana zakonska ljubezen! Kolikokrat materinska oziroma starševska! Kolikokrat duhovnikova dušnopastirska ljubezen! Pravzaprav ljubezen postane res prava šele, ko stopi na križ!

Prav ob trpljenju se pokaže človekova veličina. Trpljenje je tudi področje skušnjav in ima človek dve možnosti. Zelo pogosto podleže skušnjavi in reče: »Če bi Bog bil, tega trpljenja ne bi dopustil!« Zato Boga prekolne in neha verovati vanj. Druga možnost pa je, da v trpljenju postane podoben Kristusu. Ob trpljenju se v tem primeru pokaže človekova veličina, saj postane podoben Kristusu, ki ljubi do te mere, da se njegova ljubezen ne ustavi niti pred križem. Bolečina je kot talilna posoda: iz nje lahko priteče očiščena plemenita kovina. Lahko pa slaba žindra.

Po Kristusovi daritvi na križu trpljenje in žrtev nista več sama sebi namen. Odrešenik je iz ljubezni trpel. Vemo pa, da je to, kar je privzeto v ljubezen, iztrgano smrti (prim 1 Kor 13, 8). »Zato ga je Bog povzdignil nad vse in mu podelil ime, ki je nad vsakim imenom« (Flp 2, 9). Ker ljubezen ostane, ko vse drugo mine, je Kristusovo trpljenje odrešilno. Tudi mi ne trpimo iz svoje moči kot nekakšni heroji, niti ne trpimo sami, ampak je z nami v trpljenju Kristus, ki je šel pred nami skozi trpljenje. Trpel je, da bi nam zapustil zgled ljubezni.